

[Christmas Møller.]

krævet en saadan Ordning, at Foranstaltninger af en saadan Karakter fortsat er nødvendige af Hensyn til den Traktat, som først og fremmest Landbruget har gennemført herhjemme. Jeg glæder mig til at høre de Bemærkninger, der kan falde i den Retning.

Her i Dag er der for mig kun Grund til at sige til den højtærede Socialminister, at jeg meget vel husker, hvorledes den højtærede Socialminister talte i Fjor; han talte i Fjor omtrent som i Aar. Han kom med et Citat, et Citat af ham selv. Det havde været mere værdifuldt, om han havde kunnet finde et Citat enten af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen eller til Forsvar for det Standpunkt, han stod paa, at ekstraordinære Love godt kunde være nødvendige.

Med Hensyn til selve Lovforslaget og det Spørgsmaal, jeg stillede om den Undersøgelse, som Socialministeren altsaa allerede har sat i Gang angaaende Arbejdsløhedskassemedlemstallets Stigning, viser jo de foreløbige Tal — maa man vel have Lov til at sige —, som Socialministeren kom med, og som i øvrigt vel vil blive forelagt Udvalget, at af Tilvæksten til Arbejdsløhedskasserne af unge er et meget stort Tal vel nogenlunde kommet i Arbejde. Derfor melder der sig i Sandhed ogsaa et andet Spørgsmaal og et meget vigtigere Spørgsmaal. Naar Arbejdsløhedskasserne hviler paa Forsikring, maa der inden for Arbejdsløhedskassemedlemmerne være ældre Medlemmer, som har staaet permanent eller meget længe arbejdsløse. Ogsaa her vil det være rigtigt at faa det Talmateriale, der foreligger, saaledes at man kan se, hvorledes dette egentlig er. Derfor kan jeg nøjes med at sige, at man i det kommende Udvalg, efter at de her nævnte Oplysninger er fremlagt, paa Grundlag deraf maa tage sin Stilling til Lovforslaget.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen fandt Anledning til at beklage, at jeg ikke havde været til Stede, da Lovforslaget om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød — det vil sige Destruktion af Kød — var til Behandling. Jeg føler mig deraf foranlediget til en Gang for alle at gøre det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen opmærksom paa, at den kommunistiske Gruppe her i Tinget endnu kun er paa to Medlemmer, og at vi begge to har meget at gøre; men hvis man opgjorde vor procentvise Deltagelse i Møderne, kom vi sikkert betydeligt højere op end de fleste andre ærede Medlemmer. Jeg

kan i den Henseende henvise det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen til at betragte Parkettet nede paa Socialdemokraternes Pladser og se, hvor stor Deltagelsen er, saa der er aldeles ingen Grund til at raabe saa højt op om, at jeg har været fraværende ved et Møde.

Men dernæst vil jeg minde det ærede Medlem om, at hvad jeg her har sagt om Kødloven og om Hyklery, har jeg sagt adskillige Gange ved tidligere Lejlighed her i Tinget; det er altsaa ikke noget nyt, og hvis det ærede Medlem havde været til Stede ved tidligere Behandlinger af Kødloven, nemlig i forrige Samling, havde det ærede Medlem haft Lejlighed til dengang at høre det og give igen paa det. Og alt det, som det ærede Medlem sagde, var jo ingen Bestridelse af det, jeg sagde om den socialdemokratiske Presse. Hverken det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen eller Socialministeren har med et eneste Ord voyet at tage i Forsvar den hykleriske og usandfærdige Kampagne, som er ført i den socialdemokratiske Presse med, at nu gennemførte Regeringen en storstilet Vinterhjælpaktion. Altsaa var mine Bemærkninger særdeles venanbragte; naar de Herrer ikke engang kan svare paa dem, erkender de det jo ogsaa.

Dernæst til Socialministeren. Jeg havde ventet, at Socialministeren tog Ordet, at høre noget, der i hvert Fald lignede en Imødegaaelse af mine Betragtninger over Lovforslagets økonomiske Rækkevidde og Virkninger. Jeg fik det ikke. Jeg fik det ene Svar, at de arbejdsløse hellere vilde have Pengene gennem Kasserne end paa Socialkontorerne, og naar Ministeren ikke herfra bestred mine Betragtninger, gaar jeg ud fra, at det er en Bekræftelse af, at disse Betragtninger er rigtige, nemlig at Forslaget for det offentlige, Staten og Kommunerne, betyder en Ompostering af Udgifterne, men ikke nogen Forøgelse eller i hvert Fald kun en højst ubetydelig Forøgelse af Udgifterne til Arbejdsløhedsforsorgen. Med andre Ord; det er ikke Staten og Kommunerne, som her kommer og giver noget mere til Hjælp for de arbejdsløse; man foretager en Ompostering, og man lader Arbejdsløhedskasserne, det vil i sidste Instans sige disses Medlemmer, betale noget mere, end de hidtil har gjort; det er det hele, der sker.

Men, siger Socialministeren, de arbejdsløse vil hellere hente Pengene ved Kasserne end ved Socialkontorerne. Ja, Guderne skal vide, det vil de hellere, og vi Kommuner er ivrige Tilhængere af, at en saadan Ordning bliver truffet; men det har vi fore-